

נדב לויתן: אשה בכורבד בחדר הגדול

אִשָּׁה בְּאוֹר דְּהוּי
חָרַשׁ בְּמַרְבֵּד טוּוּיָה
בְּחֶדֶר הַגָּדוֹל
תַּחַת מִשָּׂא הָאוֹרָחִים
מְעֻרְמִיָּה בְּמַרְבֵּד טוּוּיִים
בְּעִגּוּלִים וּמִשְׁלָשִׁים
בְּמַרְבָּעִים מְסוּיִים
בְּחֶדֶר הַגָּדוֹל
תַּחַת מִשָּׂא הָאוֹרָחִים
הַמְרַשְׁרָשִׁים בְּלִי הָרֶף
כְּעֵלִי טַבֵּק יְבֻשִׁים.

חָרַף כָּל אֵלֶּה
שָׁעָה שְׁאֵת־הַלֶּךְ עָמָם
כַּפּוֹת רַגְלֵי הַנְּעוּלוֹת
בְּכָלִים הַמְצַחֲצָחִים
חַיִּים חֲרִישִׁיִּים יְנַהֲלוּ
בְּדַמְיוֹן יִסְלְסְלוּ מְאֹד —
אֵיךְ יַחַף אֶת שְׁעַר הַצֶּמֶר
(מִמְנוּ טוּוּיָה הָאִשָּׁה
בְּמַרְבֵּד בְּחֶדֶר הַגָּדוֹל
תַּחַת מִשָּׂא הָאוֹרָחִים תְּמִיד)
אֶעְבֵּר אֲזוֹ.

מחשבה על מסע

רוּחַ רִשְׁרֵשׁ
בְּלוּחֵי הַתְּרִיסִים,
שָׁהָה קָט
בְּכִסְאוֹת הַנְּצָרִים,
אוֹר הָעֶרֶב
עֲלֵעַל רְפוּיּוֹת
בְּעִתּוֹנֵי הַבִּקְרָה.

אֶצֶל הַכּוֹסוֹת
 הַמְצַנּוֹת בְּלֹא ט
 שִׁיחַת הַמְסָבִים
 עַל נְתִיב עֲשֻׁתָּה
 תְּנוּעָתָה הַמְתוּנָה
 בְּמַסְלוּלִים יִגְעִים.

פְּתַע אֶרֶע
 שְׁאֵת הָאֹוִיר הָרִיק
 פְּלָחוּ מְטוֹסִים עֲסוּקִים.
 שְׁעָה שֶׁל כְּלוּם טָרְחוּ
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה
 וּלְצַדְדִים
 וְעַם שְׁנַבְלָעוּ הוֹתִירוּ
 בְּמַסָּבִים הִרְהוּרִים חֲדִים.

וְאִז אֶל הָאֹוִיר שָׁשֵׁב
 וְהָיָה רִיק
 נִסְתָּה לְהִתְרוֹמֵם,
 אָךְ לְשׂוֹא,
 מִחֲשָׁבָה עַל מַסָּע;
 וְעוֹד טָרַם תַּחְצָּה
 אֶת מַעַקָּה הַמְרַפֶּסֶת
 כְּבִתָּה הַתְּנוּעָה שְׁלִרְגַע
 דוֹמָה וְנִצְתָּה.

הַמְסָבִים הֶעֱתִיקוּ מוֹשְׁבָם לְחֻדְרִי.
 הַחֲשֵׁכָה כְּבֻדָּה.